Na večnú slávu Svätopluka I. Veľkého, slávneho kráľa Slovákov.

Text, ilustrácie, fotografie, obálka: © Blažena Ovsená
© Eko-konzult, 2014

ISBN 978-80-8079-205-3

PÁTRANIE PO TAJNÝCH SLOVENSKÝCH DEJINÁCH A SLOVENSKOM DUCHU

alebo

všetko, čo ste chceli vedieť o duchovnej obrode slovenského národa, ale nemali ste sa koho opýtať

Blažena Ovsená

Obsah

1 Úvod **1**

1.1 Dôležité otázky 2
1.2 Oficiálna historiografia 2
1.3 Duchovná obroda 4

2 Pátranie po Starých Slovákoch a Slovenskej zemi **7**

2.1 Alternatívne odpovede 7
2.2 Slovieni, Sloveni, Slováci, Starí Slováci, Sloväni alebo Slovania? 8
2.3 Sporovia, Venedi, Vinidi, Wendi 11
2.4 Nestorova kronika 16
2.4.1 Pravlasť Slovanov 16
2.4.2 Kto boli Vlachovia? 20
2.4.3 O príchode Uhrov do Slovenskej zeme a o Slovenskom písme 21
2.5 Kronika anonymného notára kráľa Bela 24
2.6 Uhorsko-poľská kronika 29
2.7 Kostnická kronika 32
2.8 Slovenský juh v stredoveku 32
2.9 V Karpatskej kotline už pred Keltmi? 36

3 Pátranie po drievnom duchovne a posvätných stromoch večného života **39**

3.1 Alternatívne odpovede 39
3.2 Slnko, posvätné býky, Parom 40
3.3 Strom života u iných kultúr 43
3.4 Strom života u Slovákov 45
3.5 Posvätné háje 52
3.6 Znovuzrodenie na zimný slnovrat 54
3.7 Plodenie na letný slnovrat 57

3.8 Stromy života v Bojnej 64
3.9 Strom života v Mikulčiciach 64
3.10 Posvätné stromy v stredovekej Nitre 67
3.11 Stromy v iných podobách 68

4 Pátranie po slovenskom kráľovi Svätoplukovi a slovenskej korune 71
4.1 Alternatívne odpovede 71
4.2 Svätopluk a dvojkríž 73
4.3 Prečo má Svätopluk mnoho neprajníkov a čo sú to za ľudia? 74
4.4 O čo išlo Rastislavovi, Svätoplukovi a Kocelovi? 76
4.5 Svätopluk nebol zradca 81
4.6 Svätopluk nevyhnal nasledovníkov Cyrila a Metoda . . 85
4.7 Svätopluk kráľom 89
4.8 O pôvode slov *knieža*, *König* a *king* 94
4.9 Svätoplukova moravsko-slovenská koruna 96
4.10 Nastoľovací obrad kniežaťa 100

5 Pátranie po „Veľkej Morave“ a jej hlavnom meste 103
5.1 Alternatívne odpovede 103
5.2 Veľká Morava, bývalá zem Svätoplukova 105
5.3 Dve Moravy 110
5.4 Tri Moravy 111
5.5 Šesť Moráv, z toho dve Veľké! 111
5.6 Ako sa volalo hlavné mesto Moravy? 113
5.7 Hlavné mesto Nitra, Ostrihom alebo Budapešť? 116

6 Pátranie po duchovnej slobode a slovenských menách pre Vás a Vaše deti 121
6.1 Alternatívne odpovede 121
6.2 Kresťanská duchovná okupácia 122
6.2.1 Krvavý cirkevný majetok 124
6.2.2 Škodlivosť kresťanského náboženstva 126
6.2.3 Vatikánska zmluva ako zmluva s diablom 126
6.2.4 Homosexuáli obeťami 128
6.2.5 Oddelenie cirkví od štátu 130
6.3 V čom tkvie sila slovenského ducha? 130
6.3.1 Spevy 131
6.3.2 Symboly 133
6.3.3 Zákony 133

6.4 Rozdiel medzi kresťanstvom a pôvodným drievnym duchovnom . . . 134
6.5 Prečo Ježiš Kristus? . . . 136
6.6 Návrat k slovenskému drievnemu duchovnu . . . 137
6.7 Štyri živly Svargy . . . 138
6.7.1 Vplyv Svargy na človeka . . . 140
6.7.2 Vyvažovanie štyroch živlov . . . 143
6.7.3 Duchovný význam slnovratov . . . 144
6.8 O staroslovenských menách . . . 145
6.9 Súčasné slovenské mená . . . 146
6.10 Z mien panónskych a veľkomoravských návštevníkov severotalianskeho kláštora v IX. storočí . . . 146
6.11 Pribinovi veľmoži . . . 148
6.12 Význam kniežacích mien . . . 149
6.12.1 Pribina . . . 149
6.12.2 Svätopluk . . . 150
6.12.3 Ostatné mená . . . 154
6.12.4 Rastislav, Radoslav, Budislav, Pribyslav . . . 154
6.12.5 Svätožizňa, Mojmír . . . 155
6.12.6 Nitrabor . . . 155
6.12.7 Všeobecne o staroslovenských menách . . . 157
6.13 Obrad postrižín . . . 157
6.14 Návrat k slovenčine . . . 158

7 Pátranie po pôvode pomenovania Slovän 161
7.1 Slovän – slovo . . . 161
7.2 Slovän – zablatenec . . . 161
7.3 Slovän – vladár . . . 162
7.4 Slovän – slávny bohatier, bohatierska vrstva . . . 162
7.5 Slovän – otrok, sclavus, Srb . . . 162
7.6 Slovän – hadie božstvo Slava . . . 163
7.7 Slovän – vyznávač boha Volosa . . . 163
7.8 Slovän – solvend, slnovrat . . . 163
7.9 Slovän – kleban, kňaz . . . 164
7.10 Slovän – sloviť, modliť sa . . . 164
7.11 Slovän – Solva, Ostrihom . . . 164
7.12 Slovän – Zvolen . . . 165
7.13 Slovän – Solúň . . . 165
7.14 Slovän – človek . . . 165
7.15 Sloväni – Svébi, Svebi, Suevi . . . 166

7.16 Slovän – svobodný, slobodný človek, obyvateľ slobodnej zeme . . . 167
7.17 Slovän – vyznávač Slnka, ohňa, žiary . . . 168
7.18 Slovän – Venušiak, vyznávač Večernice, Zorničky, Venuše, Slávy(?) . . . 168
7.19 Slovän – soľ, slaná zem . . . 168
7.20 Sloväni – veľký národ . . . 169
7.21 Sloväni – bieli ľudia . . . 169
7.22 Slovän – Silvanus, Lesan . . . 169
7.23 Slovän – salvation, spása . . . 170
7.24 Slovän – obyvateľ zeme, ktorá je obkolesená skrútenými horami ako nejakým hadom . . . 170
7.25 Slovän – obyvateľ zasľúbenej zeme . . . 172
7.26 Príliš mnoho teórií . . . 173

8 Pátranie po príčine slovenskej chudoby a úlohe Slovenska v slovanskej budúcnosti 175
8.1 Príčiny slovenskej chudoby . . . 175
8.2 Ako dokázali Uhri ovládnuť Slovenskú zem? . . . 177
8.3 Zmena Ústavy SR . . . 179
8.4 Návrat k nášmu pravému menu . . . 180
8.5 Potreba tieňového hlavného mesta Slovenska . . . 181
8.6 Návrat slovenského kráľa a obnovenie slovenskej koruny . . . 185
8.7 Blažena Ovsená: Spev igrijcov o slovenskom kráľovi Svätoplukovi . . . 187
8.8 Slováci ako vyvolený národ . . . 189
8.9 Slovania v Európskej únii . . . 190
8.10 Čo by bolo, keby... . . . 192

9 Slovenská náuka 195
9.1 O kom sa učíme teraz? . . . 196
9.1.1 Ako menujeme učenie o Býkovi? . . . 196
9.1.2 Ktoré je naše vedomstvo? . . . 196
9.1.3 Akého vedomstva si ty? . . . 196
9.2 Kto je sloven? . . . 196
9.3 Čím vyznávaš zvlášť, že si sloven? . . . 196
9.4 Ako sa prežehnávame? . . . 197
9.4.1 Kedy je správne sa prežehnať (Kedy sa radno prežehnať)? . . . 197
9.4.2 Kedy by sme mali sloviť (Kedy slovievame)? . . . 197

9.4.3 S kým sa rozprávame, keď slovíme? 197
9.4.4 Ktoré sú najhlavnejšie slovenia? 198
9.4.5 Ako znie Slnkonaše? 198
9.4.6 Ako znie Zdravas? 198
9.5 Ako sa pozdravujeme po slovensky? 198
9.5.1 Kedy je radno ísť k rodostromu? 198
9.5.2 Ako sa radno správať pri rodostrome? 198
9.6 Načo sme na svete? 199
9.7 Čo radno činiť, aby sme dosiahli duchovné naplnenie? 199
9.8 Ako sa menuje knižka, z ktorej sa učíme o zjavených pravdách, o Paromových radách a o prostriedkoch milosti Paromovej? 199
9.9 Ako znie Poslove vyznanie viery? 200

Zoznam obrázkov

2.1 Povodia hlavných európskych riek. 13
2.2 Povodia morí. 14
2.3 Osídlenie Slovanov v 6. st. podľa Jordanesa. 15
2.4 Rodostrom slovanskej rodiny. 18
2.5 Odchod Slovanov po valaskej okupácii. 19
2.6 Ukážka z máp Jána Stanislava. 33
2.7 Slovenské osídlenie podľa Jána Stanislava. 35

3.1 Egyptský býk Apis verzus býk zo Štúrova. 41
3.2 Slnko s hadom – Egypt a Slovensko. 41
3.3 Strom ako prirodzený hromozvod. 44
3.4 Svätá trojica – Slnko, Mesiac, Venuša. 44
3.5 Strom Išed. Staroegyptský strom života a dvaja bohovia. 46
3.6 Strom Išed. Staroegyptský strom života a faraón. 46
3.7 Asýrsky strom života. 47
3.8 Lýdsky strom života. 47
3.9 Erby niektorých slovenských obcí. 49
3.10 Keltský kríž. 50
3.11 Bojnická lipa. 52
3.12 Strom života. Žilinský znak. 55
3.13 Posvätný býk nad horou. 63
3.14 Nákončia opaskov z Bojnej. 65
3.15 Kovanie závesu pošvy meča z Bojnej. 66
3.17 Guľovité ozdoby z mikulčického múzea Veľkej Moravy. 66
3.16 Kríž z mikulčického múzea Veľkej Moravy. 67
3.18 Kachlice zo stredovekej Nitry. 68
3.19 Dvojkríž s polmesiacom a hviezdou na katolíckom kostole. 69

4.1 Socha slovenského kráľa Svätopluka. 73

4.2 Z listu pápeža Štefana V. Svätoplukovi, kráľovi Slovákov. 87
4.3 Kráľ Svätopluk s korunou na hlave vo Velehrade. 91
4.4 Kórejské a sarmatské koruny. 96
4.5 Náčrt tvaru Svätoplukovej moravsko-slovenskej koruny. 97
4.6 Zložený uhorský znak. 98
4.7 Kniežací stolec a kniežací kameň z Gospa Sveta, Korutánsko. 100

5.1 Slovanské hradisko v Mikulčiciach. 104
5.2 Rôzne verzie umiestnenia Veľkej Moravy. 106
5.3 Mapa rôznych polôh lokalít s názvom *Morav-*. 112
5.4 *Veligrad* v dokufilme. 115
5.5 Významné mestá na mape povodí Dunaja. 119

6.1 Slnečné koleso Svargy. 139
6.2 Štyri živly v praxi. 141
6.3 Svätopluk, jeho manželka Svätožizňa a ich syn Predeslav. 147

7.1 Karpaty v tvare úhora a srpu. 171

8.1 Slovensko ako Slávia. 181
8.2 Primárne a sekundárne okruhy Bratislavy a Nitry. . . . 183
8.3 Slovenské cisárstvo. 193

Kapitola 1

Úvod

Dlhú dobu premýšľame o tom, prečo je Slovensko chudobné. Tak sme zašli do histórie, aby sme našli odpoveď. Niektoré neznáme historické fakty sme zapracovali do nášho románu NEVIDITEĽNÝ ZDROJ [19].

Mnohí čitatelia chceli poznať, do akej miery je tam opísaná slovenská história autentická, resp. z akých historických zdrojov vychádza. O tom by sme chceli pojednávať práve v tomto odbornejšie ladenom diele.

Radi by sme zhrnuli záležitosti týkajúce sa slovenských dejín, slovenského ducha a duchovnej obrody. Tieto témy sme začali riešiť na našom portáli `http://sclabonia.sk`.

Táto knižka nemá ambíciu dať odpovede na všetky otázky. Nemá ani v pláne dať úplné odpovede na vybrané otázky. Poteší však, ak aspoň načrtne isté smerovania, ponúkne iný pohľad na našu históriu a spochybní oficiálnu historiografiu. Je takým experimentom, v ktorom budeme pátrať po našich dejinách.

Radi by sme ešte poznamenali, že autorka tohoto diela nemá nijaký vyhranený svetonázor a nepatrí k žiadnej náboženskej skupine. V mnohých prípadoch píšeme len o svojich názoroch a predstavách, ktoré sa nemusia zhodovať so skutočnosťou. Napriek tomu, kde to ide, snažíme sa podložiť svoje pohľady historickými pamiatkami, zápismi z kroník a dobových textov.

Ďakujeme všetkým, ktorí nám pri písaní diela nezištne pomáhali, či už názorom, radou, spätnou väzbou alebo iným spôsobom.

1.1 Dôležité otázky

Keby sme dnes vedeli, kto sme a odkiaľ sme včera prišli, možno by sme zistili, kam chceme zajtra ísť. Určite ste sa aj Vy zaoberali aspoň niektorými z nasledovných otázok.

> **Prečo sme sa osamostatnili? Prečo je Slovensko chudobné? Prečo je Slovensko malé? Odkedy sa používa názov *Slovensko*? Prečo máme také podobné názvy krajín ako *Slovensko*, *Slovinsko*, *Slavónia*, *Moravské Slovácko*? Kedy sa objavili Slováci? Čo znamená názov *Slovák*? Prečo používame meno *Slovák* a nie *Sloven*, keď slovenské ženy sú *Slovenky* a krajina sa volá *Slovensko*? Prečo má každý zo slovanských národov svoje rozlišujúce meno, len Slovákom, Slovincom a Slavóncom zostalo všeobecné meno pre Slovanov? Kde bola pravlasť Slovanov? Odkiaľ sa v tom mori slovanských národov zobrali Rumuni, Maďari a Rakúšania? Ako sa volalo Uhorsko pred tým, ako sa nazvalo Uhorskom? Mali Slováci vlastné kráľovstvo? Mali Slováci vlastného kráľa? Kto ním bol? Nosil korunu? Ako vyzeral nastoľovací obrad? Čo znamená slovenský dvojkríž? Aké bolo naše pôvodné duchovno? Čo je podstatou slovenského ducha? Čo je typicky slovenské? V čom tkvie naša sila? Akú úlohu má Slovensko medzi ostatnými slovanskými krajinami? Ako by sa malo Slovensko prezentovať v zahraničí? Kam sa chce Slovensko uberať?**

1.2 Oficiálna historiografia

Oficiálna historiografia poskytuje falošné odpovede na vyššie spomenuté otázky. Slovákov vydáva za nejakých všeobecných Slovanov, ktorí až v 15. storočí vytvorili slovenský národ. Slováci podľa nich nemali nijakého kráľa a už vôbec nie s korunou. Za základ slovenského duchovna považujú kresťanstvo a cyrilo-metodské dedičstvo.

V skutočnosti sú Slováci oveľa starším národom a len dodnes platia cenu za to, že ich kmeňové meno je totožné so všeobecným menom Slovanov.

Možno toto všetko znie niekomu až príliš konšpiračne, ale historiografia je naozaj politicky podmienená veda. Je to duchovný nástroj

na ovládanie minulosti a z nej vypývajúcich právnych nárokov. Keďže sme väčšinu času boli pod cudzou nadvládou, tak sa aj naši historici museli tomu prispôsobiť.

Historici sú tiež len ľudia. Chcú si urdžať stálu prácu, aby uživili svoje rodiny. Sú často vyberaní do pracovných pozícií na základe známostí, politického presvedčenia alebo náboženskej viery. Svoje profesúry získali na základe medzinárodného rešpektu – prikyvovaním nemeckej historiografickej dominancii.

Slovinci si vďaka svojej polohe užili tej nemeckej dominancie asi najviac. Ich zem sa z veľkej časti ponemčila na dnešné Rakúsko. Uvádzame aspoň malú ukážku ako dôkaz o tom, že teóriu o nemeckej historickej dominancii spomínajú aj iní autori.

> VENETI, FIRST BUILDERS OF EUROPEAN COMMUNITY [7], str. 9 a 10: „Keď oficiálni historici hovoria o ľuďoch, ktorí žili vo východných Alpách [oblasť Slovinska, východného Rakúska] pred 6. storočím, nazývajú ich 'pôvodní obyvatelia'. Keď hovoria o tých istých ľuďoch po tomto dátume, volajú ich 'Slovania', hoci vedia, že vidiecke obyvateľstvo sa vo východných Alpách nikdy nezmenilo po príchode Venetov [jedno z mien pre Slovanov, ale aj pre Keltov, preto je spor, o koho sa jedná] v 12. storočí pred n.l. a že Slovinci sú ich najpriamejší potomkovia. ...
>
> Tradičné vysvetlenia o slovanskej pravlasti vyzerajú 'krištáľovo jasne'. Pred migráciou v 5. a 6. storočí Slovania údajne žili [na severe] za Karpatskými horami; predsa však toto isté územie okupovali v predošlých storočiach rôzne germánske kmene, najmä Góti.
>
> Následne, nemecká historiografia sa postarala o tento detail v minulom [19.] storočí a iba zaviedla močiarnu teóriu o slovanskej pravlasti výhradne v hornej časti Pripjati [močiarna oblasť na severe Ukrajiny a juhu Bieloruska]. ...
>
> Dokonca aj dnes oficiálni nemeckí historici trvajú na kladení slovanskej pravlasti v zakarpatských močiaroch. ...
>
> Neexistujú žiadne archeologické nálezy z územia za Karpatmi, ktoré by potvrdili existenciu dávnej slovanskej kultúrnej entity. Tento bod sa nedá dostatočne prízvukovať, predsa je systematicky ignorovaný väčšinou historikov."

Je naivné si myslieť, že nová generácia historikov bude odlišná od svojich učiteľov. Vysokoškolskí absolventi získali svoje diplomy tiež iba preto, že poslušne memorovali presne tie nezmysly, ktoré pre nich napísali ich „uznávaní“ profesori. Ak by tvrdili niečo iné, neprešli by skúškami.

Ak sa nakoniec predsa len niektorí oficiálni historici obrodili, boli umlčaní.

Úžasné dielo prof. Jána Stanislava, SLOVENSKÝ JUH V STREDOVEKU [3], bolo vyradené z predaja a knižníc na príkaz predsedu komunistickej vlády Viliama Širokého, rodáka z bratislavskej maďarónskej rodiny.

Prof. Šimon Ondruš, významný slovenský etymológ, vraj tiež prežíval krušné časy kvôli odchýlkam v politických a odborných názoroch svojej doby.

> ODTAJNENÉ TREZORY SLOV [13], str. 10: „Ja [Šimon Ondruš] som bol vylúčený z vedeckej rady fakulty a zo všetkých redakčných rád jazykovedných časopisov. Dodnes ďakujem Pánu Bohu, že sa mi podarilo zostať aspoň na fakulte, hoci som musel byť ticho ako pochovaný v hrobe. Okrem [konferencie v] Salzburgu sa mi pripísalo k negatívam, že som pred výročím skonu sv. Metoda pred rokom 1985 začal pripravovať podľa salzburského vzoru konferenciu slavistov k tomuto významnému výročiu kultúrnych kresťanských dejín Slovenska. Konferenciu dekan Štepanovič ani ÚVKSS nepovolili. Namiesto toho organizoval v Nitre riaditeľ Archeologického ústavu medzinárodnú konferenciu, ktorá mala dokázať, že Veľká Morava bola prvým československým štátom. Prirodzene, že som na takúto konferenciu do Nitry nešiel.“

Napokon aj Ľudovít Štúr sa stal obeťou pravdy. Kvôli jeho proslovenským názorom ho vyhodili z lýcea.

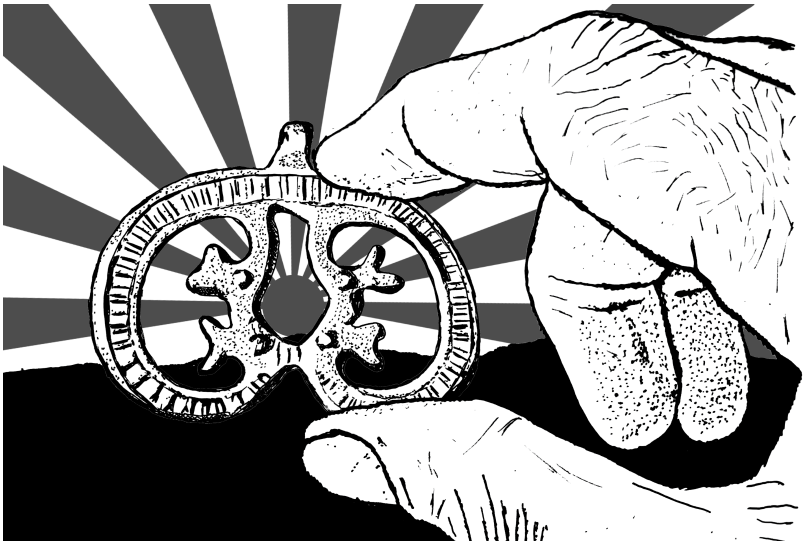
1.3 Duchovná obroda

Záver je taký, že z oficiálnych kruhov čerstvý vietor nezaveje. Duchovnú obrodu vždy spôsobili finančne nezávislí dobrovoľníci alebo osvietený vladár. Keďže osvieteného vladára nemáme, zostávajú nám dobrovoľníci ako my (autorský plurál).

Naša história je omnoho veľkolepejšia, ako nám ju prezentujú oficiálni historici. Pokúsime sa ju v nasledujúcich kapitolách opísať. Patent na pravdu nevlastníme, len pravdu hľadáme.

> Slovenská história je omnoho veľkolepejšia, ako si dnes vieme predstaviť.

> Slováci platia cenu za to, že ich kmeňové meno je totožné so všeobecným menom Slovanov.

Kapitola 2

Pátranie po Starých Slovákoch a Slovenskej zemi

Prečo je Slovensko malé? Odkedy sa používa názov *Slovensko*? Prečo máme také podobné názvy krajín ako *Slovensko*, *Slovinsko*, *Slavónia*, *Moravské Slovácko*? Kedy sa objavili Slováci? Prečo má každý zo slovanských národov svoje rozlišujúce meno, len Slovákom, Slovincom a Slavóncom zostalo všeobecné meno pre Slovanov? Prečo každý zo slovanských národov hovorí iným slovanským jazykom? Mali Slovania písmo? Kde bola pravlasť Slovanov? Odkiaľ sa v tom mori slovanských národov zobrali Rumuni, Maďari a Rakúšania? Ako sa volalo Uhorsko pred tým, ako sa nazvalo Uhorskom?

2.1 Alternatívne odpovede

Naša dávna Slovenská zem bola kedysi o 200% väčšia, ak pripočítame k dnešnému Slovensku Maďarsko. Dokonca bola pravlasťou všetkých Slovanov. Slovensko je dnes malé preto, lebo sa po uhorskej okupácii pomaďarčila jeho južná časť. Keď hovoríme o južnej časti dávneho Slovenska, nemáme na mysli dnešné južné Slovensko, ale celé dnešné Maďarsko. Slováci boli kedysi jedným z najväčších

slovanských národov. V dávnych dobách žili Slováci na omnoho väčšom území ako dnes. Nežili iba nad Dunajom, ale aj pod ním.

Z tejto slovanskej pravlasti, ktorá bola zemou *zasľúbenou*, sa Slovania odsťahovali do nových krajín, aby sa vyhli rímskemu útlaku. Tí Slovania, ktorí zostali v slovanskej pravlasti, stali sa základom dnešného slovenského národa. Slováci, ako jediný zo slovanských národov, dodnes žijú v slovanskej pravlasti. Sú jej priamymi dedičmi. Slováci sa volajú *Slovákmi* preto, lebo sa neodsťahovali zo slovanskej pravlasti.

Uhorsko sa pred tým, ako sa nazvalo Uhorskom, volalo *Slovensko*, *Slovenská zem*. Krajiny ako *Slovensko*, *Slovinsko*, *Slavónia*, *Moravské Slovácko* majú preto podobné názvy, lebo sú pozostatkom dávnej *Slovenskej zeme*, ktorá padla po cudzích okupáciách. Po rímskej okupácii zostalo dnešné Rumunsko, po maďarskej dnešné Maďarsko a po nemeckej dnešné Rakúsko. Naše dnešné Slovensko sa volá *Slovenskom* preto, lebo sa tak volá odnepamäti. *Slovensko-Uhorsko* bolo krajinou dvoch národov, slovenského a uhorského, ktoré sa spojili sobášom vládnucej vrstvy.

Slovanské národy hovoria rôznymi jazykmi preto, lebo po rozchode zo slovanskej pravlasti sa ich jazyky za dlhú dobu značne zmenili. Slovania najskôr používali na zapisovanie rôzne čiary a značky, prípadne latinský zložkový zápis, ktoré však celkom nezodpovedali slovanskej výslovnosti. Keďže tieto písma nepostačovali, neskôr začali používať *hlaholiku*. Vďačia za ňu Slovákom, lebo to boli práve slovenské kniežatá, ktoré si ju vyžiadali od byzantského cisára Michala III.. Na počesť toho sa to písmo volá *slovenské*.

Znie Vám to všetko neuveriteľne? Ani nám sa tomu nechcelo veriť. Zápisky z kroník nás však presvedčili.

2.2 Slovieni, Sloveni, Slováci, Starí Slováci, Sloväni alebo Slovania?

Prof. Šimon Ondruš bol uznávaným slovenským jazykovedcom a etymológom. Okrem iného napísal trojdielnu knihu o pôvode slovenských slov pod názvom ODTAJNENÉ TREZORY SLOV. Podľa neho Slovania nazývali samých seba *Sloväni*, a to až do 12. storočia.

Aby sme odlíšili predkov Slovákov od ostatných slovanských kmeňov, budeme ich nazývať *Slovenmi* alebo *Starými Slovákmi*.

> ODTAJNENÉ TREZORY SLOV III. [1], str. 87-96: „Po Jakobsonovi sa väčšina slavistov prikláňa k názoru, že

etnonymum *Slovan-* súvisí s apelatívom *slovo*. Základ *slov-* je kontinuantom indoeurópskej nesatemizovanej podoby *k'lev- : k'lov-*. ... Indoeurópsky základ *k'lev- : k'lov-* označoval zvuk. ... od základu *slov-* odvodili Starí Slovania príponu *-än-* etnické meno *Slovän-*. ... aj *Slovän-* dostalo v gréčtine podobu *Sklavén-*, v množnom čísle *Sklavénoi*. ... Prvé explicitné záznamy o Slovanoch (vo forme *Slovän-*) pochádzajú zo 6. storočia. ... Ak sa Ptolemaiovo pomenovanie *SouoBébenoi* čiže *Souovénoi* týka Slovanov, ako predpokladajú niektorí interpreti, v tom prípade sa **etnonymum Slovan (vo forme Slovän) používalo už od 2. storočia**. S určitým stupňom pravdepodobnosti môžeme predpokladať, že etnické pomenovanie *Slovan*, *Slovén* vzniklo v čase okolo narodenia Krista. **Hláskovú podobu Slovän používali Slovania až do 12. stor.** V staroslovienčine je z 10. a 11. stor. doložená iba podoba *Slovän-*. ... (V *Živote Metoda*) je etnonymum Slovän uvedené dvanásťkrát, vždy s grafémou pre jať, teda *ä – Slovän-*. Rastislav bol „knez slovänsky". Slovania sú *Sloväni*. ... Konštantínovi Boh zjavil „slovänsky knigy". ... Pápež posielal Metoda nielen Koceľovi, ale „vsäm stranam slovänskym". ... Metod prekladal s dvoma rýchlopiscami všetky knihy písma okrem Kníh Makabejským „ot grčska jazyka v slovänsky". ... Forma *Slovän* sa pravidelne používa v Nestorovej kronike, v *Povesti vremennych let* z rozhrania 11. a 12. storočia. Nestor píše: „Po mnozäch že vremianech sali sut Sloväni po Dunajevi, gde est nyne Ugorska zemlja i Bolgarska." ... Ako vidieť z Nestorovej kroniky, ešte v období na rozhraní 11. a 12. stor. žila forma *Slovän*. Medzi 12. a 14. stor. vznikla podoba *Slovan* a paralelne s ňou aj variant *Slovák*. ... Alternovanie príponou *-an*, *-ak* je iba západoslovanské: Pražan – *Pražak*, Poľan – *Poľak*, Moravan – *Moravak*. Variant *Slovák* mal do 19. stor. rovnaký význam ako Slovan. O tom, že forma *Slovák*, resp. *Slováci*, sa používala vo význame Slovan, Slovania, svedčia texty poľských kroník. V kronike Karcina Kromera z r. 1611, vydanej vo Varšave v r. 1767, sa píše: „**Slowacy, Dalmatami ani Illirikami nie sa, ale že z krain Zadunajskich poszli, zwyciezywszy... narody tameczne, sami na ich miejscach w Dalmacjej i Illiriku usiedli...**" Podobne v *Kronike polskej, litewskej*... Macieja

> Stryjkowského z r. 1582 sa píše: „Słowiene, albo Słaivacy, przodkoivie naszy, byli slaivni rycerska dzielnośćia…“ Ján Hollý používal meno Slovák nielen na označenie slovenského národa, ale aj na všeobecné označenie Slovanov. Až štúrovská generácia fixovala formu Slovák na označenie príslušníka slovenského národa.“

Oficiálni slovenskí(?) historici nesprávne nazývajú predkov Slovákov *Slovienmi*. V skutočnosti nám *Slovienov* vymysleli čechoslovakistickí historici, aby nás, Slovákov, obrali o dejiny. Tvrdia, že *Slovieni* boli akýmsi iným národom, nie Starými Slovákmi. Vlastne, že národom ani neboli, lebo ešte neprešli svojou etnogenézou a nemali ešte kmeňové rozlišovacie povedomie.

Ak by oficiálni historici nenazývali predkov Slovákov *Slovienmi*, ale napríklad *Starými Slovákmi*, znamenalo by to, že Slováci by mali nielen väčšiu historickú zem, ale aj staršiu históriu než Česi. To sa v pragocentrickom Československu neslušilo.

Títo zvláštni cudzí *Slovieni* sa však nikdy nikam neodsťahovali, aby ich miesto mohli neskôr zaplniť *Slováci*. Preto *Slováci* a *Slovieni* sú jedno a to isté. Možno je z dôvodu zmien hraníc v Karpatskej kotline v 9. storočí opodstatnené používať dva názvy pre jeden a ten istý národ. Avšak zakaždým by malo byť zdôraznené, že to sú dve mená pre jeden a ten istý národ.

Ak už máme používať iné meno pre predkov Slovákov, tak nie v tvare *Slovieni*, ale *Sloväni*. Tak je to po slovensky. Názov *Slovieni*, resp. *Slověni*, zodpovedá českej a ruskej gramatike.

Je paradoxné, že kým Slováci oficiálne nazývajú svojich predkov po česky *Slovienmi*, Česi, na druhej strane, nás, *Slovákov*, nazývajú po slovensky. Ak by nás totiž chceli nazývať po česky, museli by používať výrazy *Slovák*, *Slověnka*, *Slověnsko*. Je to preto, lebo my hovoríme *vec*, *veniec*, *vedieť*, no Česi majú *věc*, *věnec*, *vědet*. U nás sa jať vyvinula do *e*, *ä*, v češtine do *ě*.

Keď naši slovenskí historici vyštudovali pražské univerzity, neuvedomili si, že ak chcú prednášať na Slovensku, musia preložiť do slovenčiny aj meno nášho národa, teda zo *Slověnov* na *Slovänov*. Výraz *Slovieni* je čechizmus.

> Slovania samých seba nazývali Sloväni až do 12. storočia.

> Slovania sa nazývali do 19. storočia rovnako ako Slováci.

> Slovan/Slovák=Moravan/Moravák=Pražan/Pražák

> *Slovieni* po česky = *Slověni*, resp. *Sloveni* po slovensky.

2.3 Sporovia, Venedi, Vinidi, Wendi

Je zachované aj iné meno pre Slovanov – *Sporovia*.

> DEJINY SLOVENSKÉHO JAZYKA III, TEXTY [2], str. 14, *Prokop Cezarenský*, (r. 551 – 554.), (výraz *Slovania* nahrádzame výrazom *Slověni*): „Prv mali Slověni a Anti aj jedno meno. **Oboch voľakedy volali *Sporami*, myslím, že preto, lebo bývajú v roztrúsených a po krajine porozhadzovaných domoch.** Tak sa tiež stáva, že bývajú v rozsiahlom kraji a najväčšia časť zeme na druhej strane Istru (Dunaj) je nimi obývaná.“

Náš názor je, že názov *Sporovia* asi súvisí so slovom *sporadický*, ale môže byť aj skomolenina mena *Srbov*. Po výmene spoluhlások *pr* > *rp* by bolo *Sropovia*. Prípadne je skomolené samotné meno Srbov.

Neskôr Slovänov poznáme pod menami *Venedi*, *Vinidi*, *Wendi*. Tak ich zapisujú napríklad Plínius v 1. st, Tacitus a Ptolemaios v 2. st. alebo Jordanes v 6. storočí.

> Plinius [15], († r. 79): „Hovorí sa, že niektoré tie krajiny (t.j. medzi Baltickým morom a Tatrami) až k rieke Visle sú obývané Sarmatmi, **Venedmi**, Scirmi, Hirrmi.“

> Tacitus [15], (okolo r. 100 n.l): „Či mám národy Peucinov, **Venedov** a Fennov zaradiť ku Germánom či radšej k Sarmatom, sám som na rozpakoch. Hoci Peucinovia, ktorých niektorí nazývajú Bastarnmi, sa čo do reči, mravov, sídla a obydlia podobajú Germánom. U všetkých panuje nečistota, u veľmožov aj lenivosť. Miešajúc sa

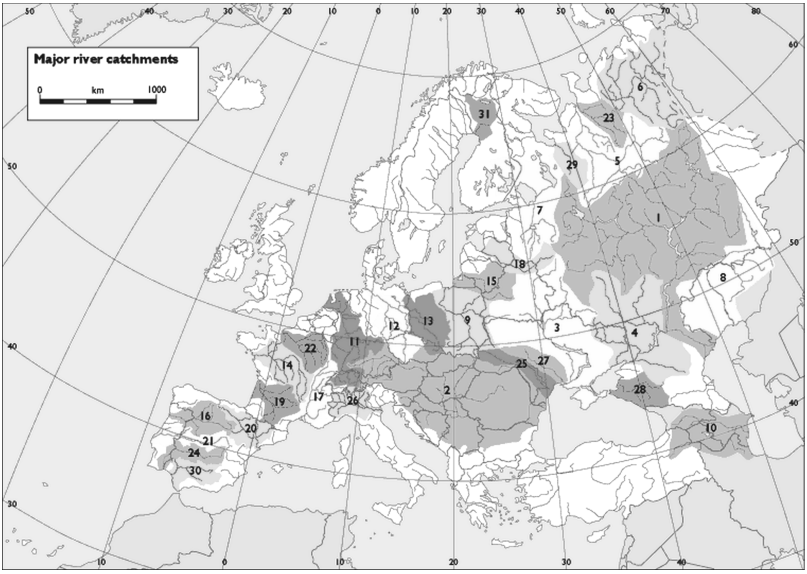
manželstvom so Sarmatmi, trochu sprzňujú svoje mravy. **Aj Venedi prijali dosť mravov od týchto. Lebo všetky lesy a hory, koľkokoľvek ich vyčnieva medzi Peucinmi a Fennmi, prebiehajú pre získavanie koristi. Avšak títo sa radšej pokladajú za Germánov, pretože stavajú aj domy, používajú aj štíty, aj sú zvyknutí na chôdzu, vynikajú rýchlosťou nôh**, čoho všetkého vôbec niet u Sarmatov, tráviacich svoj život na vozoch a koňoch.“

Ptolemaios [15], (* asi 85 — † asi 165) píše: „**Venedi po celej zátoke venedskej [baltskej]…** “

Jordanes, *Pôvod a činy Gótov*, (r. 551): „V zemi Skýtskej smerom na západ žije najskôr národ Gepidov, obklopený veľkými a slávnymi riekami. Lebo Tisa tečie cez ňu na severe a severozápade, a na juhozápade je veľký Dunaj. Na východe je odrezaná riekou Flutausis, prudkým tokom, ktorý sa krútivo vlieva do vôd Istru. Medzi týmito riekami leží Dacia obkolesená mocnými Alpami [horami] ako nejakou korunou. **Blízko ich ľavého hrebeňa, ktorý smeruje na sever, a začínajúc pri prameni Visly, býva početný národ Venedov, obývajúc veľké územie. Aj keď ich mená sú dnes roztrúsené medzi rôzne kmene a miesta, predsa sa volajú hlavne Sclaveni a Anti. Dŕžava Sclavenov siaha od mesta Noviodunum [Nový hrad] a jazera Mursianus k Dnestru, a na sever až po Vislu. Majú močiare a lesy namiesto miest**. Anti, ktorí sú najodvážnejší z týchto národov sídliacich na oblúku Čierneho mora, rozpínajú sa od Dnestra k Dnepru, riek, ktoré sú mnoho dní cesty od seba.“

O ďalšom umiestnení Slovänov píše byzantský cisár Maurikios (582 – 602) v *Strategikone*, len 50 rokov po Jordanesovi. V tomto diele dáva návod na to, ako bojovať proti Slovänom, Antom a podobným národom. Územie Slovänov kladie do povodia Dunaja, lebo vraj *rieky na tomto území sa samé vlievajú do Dunaja*. Toto neplatí pre územie dnešného Poľska, pretože Visla sa vlieva do Baltického mora. Z toho vyplýva, že v Maurikiovom prípade sa musí jednať viac-menej o územie v Karpatskej kotline. Jediné zakarpatské územie, patriace do povodia Dunaja, je úzky pás medzi Karpatmi a Dnestrom.

DEJINY SLOVENSKÉHO JAZYKA III, TEXTY [2], str. 14, Maurikios, *Strategikon*, (koniec VI. storočia): „Korisť,

Obr. 2.1: Povodia hlavných európskych riek. Zdroj obrázka: `http://www.eea.europa.eu/themes/water/european-waters/rivers/figures-and-maps/major-catchment-areas/image_view_fullscreen`

> ktorá sa [u Slovänov] nájde v zemi, nech najbližší bez potreby nespotrebuje, ale treba sa usilovať o to, aby sa dopravila do vlastnej krajiny na zvieratách i na lodiach. **Keďže rieky samy sa vlievajú do Dunaja, doprava na lodiach je ľahká...**
>
> Pretože všetky krajiny Slovänov a Antov ležia popri riekach a tak spolu súvisia, že medzi nimi niet prázdneho miesta, ktoré by stálo za reč, a pretože les a bariny a tŕstie je blízko nich, ... "

Venedi sa v podstate delili podľa toho, do povodia ktorej rieky patrili. Anti patrili do povodia Dnestra a Dnepra, č. 3 na obr. 2.1, Sloväni do severnej časti povodia Dunaja, č. 2 na tom istom obrázku.**Tento vývoj rozšírenia Venedov do povodia toľkých veľkých riek je možný len preto, že delenie nastalo na *streche* Európy. Tatry sú takouto horskou strechou Európy. Z ich okolia sa terén už iba zvažuje k moriam. Pokiaľ sa dostane nejaký národ práve tu, začne sa šíriť po stranách a žľaboch tejto strechy do rôznych povodí.**

Obr. 2.2: Povodia morí. Slovania obývajú najmä povodie Čierneho mora. Výnimku tvoria Poliaci v spádovej oblasti Baltského mora, Česi v spádovej oblasti Severného mora a Kosovo, Čierna Hora a Macedónsko v spádovej oblasti Jadranského mora. Zdroj obrázka: `http://www.eea.europa.eu/data-and-maps/figures/drainage-basins-of-regional-seas-1`

Obr. 2.3: Osídlenie Slovanov v 6. st. podľa Jordanesa. Hranica Slovänov a Antov je na rieke Dnester. Autor obrázku: Blažena Ovsená.

Tieto rôzne povodia vytvoria potom rôzne prirodzené centrá moci a rôzne kultúrne výviny. Tak máme neskorších Poliakov na Visle a ich jazyk so zachovanými nosovkami, Rusov na Dnepri a Slovenov na Dunaji. Kým Poliaci mali za svoje centrum Krakov na Visle, Rusi Kyjev na Dnepri, u Slovenov v Karpatskej kotline nevieme povedať, aké mesto to bolo. Logicky by sme očakávali, že zrejme muselo ležať na Dunaji. Možno ním bol dnešný Devín, možno dnešná Bratislava, možno Ostrihom, možno Budapešť, možno Sirmium (Sriemska Mitrovica v dnešnom Srbsku) a možno iné mesto.

Po správnosti by sa Venedi nemalo deliť na dve časti, ale na tri. Poliaci, Lužickí Srbi a Česi by patrili do tejto tretej skupiny, nakoľko žijú v povodí severných morí. Česi majú kultúrne bližšie k Poliakom a Lužickým Srbom, lebo ich rieky smerujú na sever. Moraváci majú bližšie k Slovákom, pretože ich rieky patria do povodia Dunaja. Morava so Slovenskom tvoria jeden prirodzený kultúrny a geografický celok. Väčšina Slovanov patrí do povodia Čierneho mora.

O prepojení Slovänov a Vinidov hovorí *Fredegarova kronika* zo 7. storočia. Opisuje dianie ohľadom slovanského vladára Sama. Všimnime si v texte, že Slovania odjakživa spolupracovali s Avarmi

(Obrami, po rusky Obrinmi), ktorí sa nazývajú aj Huni. Znamená to, že Slovanov môžeme v Karpatskej kotline lokalizovať minimálne v období pôsobenia Hunov v 4. storočí, ak nie aj predtým (viď spis *O obrátení Bavorov a Korutáncov* v časti 2.4.2). *Fredegarova kronika* vyslovene hovorí, že Slovania mali aj druhé meno Vinidi. Boli teda dve mená, pod ktorými boli Slovania známi.

> PRAMENE K DEJINÁM SLOVENSKA A SLOVÁKOV II, SLOVENSKO OČAMI CUDZINCOV [16], str. 125, *Fredegarova kronika (623-658)*, *Kniha IV*, kap. 48: „V štyridsiatom roku panovania Chlotara človek menom Samo, národnosťou Frank z kraja Senonago (okolo mesta Sens vo Francúzsku), priviedol so sebou mnohých kupcov a uberal sa obchodovať k **Slovanom zvaným Vinidi**. Slovania sa už začali búriť proti **Avarom nazývaným Huni**, a proti ich kráľovi kaganovi. **Vinidi boli už oddávna befulkovia Hunov.** Keď Huni s vojskom viedli útok proti niektorému národu, stavali vtedy svoje zhromaždené vojsko na obranu táborov, Vinidi však bojovali. Ak sa víťazstvo klonilo na ich stranu, Huni vtedy útočili, aby sa zmocnili koristi, ak však Vinidi boli porážaní, podporovaní pomocným vojskom Hunov znova nabrali síl. Huni ich teda nazývali befulkovia, lebo pri bojovom stretnutí, tvoriac dvojité bojové šíky, kráčali pred Hunmi.“

2.4 Nestorova kronika

2.4.1 Pravlasť Slovanov

Keby nebolo Nestora, nevedeli by sme o našom vlastnom mene a pôvode toľko ako dnes.

Ruský kronikár Nestor sa narodil v polovici 11. storočia v Kyjeve. Svoj život strávil v Kyjevsko-Pečerskom kláštore. Spísal *Povesť vremennych let*, teda *Povesť dávnych čias*. Táto dávna slovanská povesť nám prináša cenné svedectvá o najstarších dejinách nielen východných Slovanov, ale všetkých Slovanov vôbec.

Nestor zaznamenáva slovanskú pravlasť, z ktorej sa *Slověni* (vtedy sami seba tak nazývali) rozišli do nových krajín. Dokonca ju niekoľkokrát menuje ako *Slověnskú zem*. Kladie ju do povodia stredného Dunaja, na územie neskoršieho Uhorska (dnešné Slovensko + Maďarsko) a Bulharska, ktoré vtedy siahalo až do Karpatskej kotliny.

Nestor, *Povesť dávnych čias*, (11. – 12. st.), (výraz *Slovieni* nahrádzame výrazom *Sloväni*): „Po dlhej dobe **Sloväni sídlili [v slovänskej pravlasti] na Dunaji, kde je teraz Uhorská [dnešné Maďarsko + Slovensko] a Bulharská zem [dnešné Bulharsko + Rumunsko]**. A od týchto Slovänov rozišli sa po Zemi i pomenovali sa svojimi názvami, kde sa na ktorom mieste usadili. Ako tí, čo príduc, usadili sa na rieke menom Morava, nazvali sa Moravou [dnešná Morava + západné Slovensko]; ale druhí sa pomenovali Čechmi, avšak iní Sloväni Bielymi Chorvátmi a Srbmi a Korutáncami. Vlachovia [meno pre Keltov, neskôr, keď sa romanizovali, pre všetkých Rimanov] napadli Dunajských Slovenov i usadili sa medzi nimi, ale títo Sloveni, odíduc, usadili sa na Visle a nazvali sa Ľachmi[1] [dnes Poliaci], a od tých Ľachov vznikli Poliaci, druhí Ľachovia – Lutiči, iní Mazovčania, iní – Pomorania.“

Nestor, *Povesť dávnych čias*, (11. – 12. st.), (výraz *Slovieni* nahrádzame výrazom *Sloväni*): „Aj títo Sloväni prišli a usadili sa na Dnepri[2] a nazvali sa Poľanmi (dnes Rusi), a druhí – Drevľanmi[3], lebo sa usadili v lesoch, a druhí sa usadili medzi Pripjaťou a Dvinou a nazvali sa Dregovičami, iní sa usadili na Dvine a nazvali sa Poločanmi, po riečke vtekajúcej do Dviny, nazývajúcej sa Polota, od nej sa nazvali Poločanmi. Tí Sloväni, ktorí sa usadili okolo jazera Ilʹmeňa, **nazývali sa svojím menom – Slovänmi**, a postavili mesto a nazvali ho Novgorodom. A druhí sa usadili na Desne a na Sejme a na Sule, a nazvali sa Severanmi. A tak **sa rozišiel slovänský národ a po jeho mene aj písmo sa nazvalo Slovänským**.“

Sporovia = Venedi = Slovania = Sloväni + Anti

[1] Všimnime si, že meno *Ľach* znie podobne ako *Vlach*. Ak Vlasi boli pôvodne Kelti, tak títo žili istú dobu aj nad Karpatmi. Možno nielen Rimania, ale aj Poliaci prevzali meno Vlachov vo forme *Ľachovia*.

[2] ODTAJNENÉ TREZORY SLOV III [1], str. 87: „...staroruský názov Dnepra [je] *Slovutič*.“

[3] *Derevo* po rusky zamená strom.

Obr. 2.4: Rodostrom slovanskej rodiny. Slováci a Slavónci sú najbližšími potomkami Slovenskej zeme. Slováci sú najbližšie ku kmeňu rodostromu, lebo sú priamymi potomkami slovanskej pravlasti, v ktorej dodnes žijú. Čo sa týka Slovincov, tých Nestor nazýva Korutáncami, ktorí sa do Korutánska presťahovali zo Slovenskej zeme. Autor obrázku: Blažena Ovsená.

> Sloväni = Sloveni + Moravania + Česi + Chorváti + Srbi + Bulhari + Korutánci + ...

> Sloveni = Starí Slováci + Starí Slavónci

> Anti = Rusi + Bielorusi + Ukrajinci

> Anti = Poľania + Drevľania + Dregoviči + Poločania + Novgorodskí Sloveni + Severania + ...

Nestor spomína Vlachov, ktorí napadli Slovänov v Slovänskej zemi a usadili sa medzi nimi. To spôsobilo, že Sloväni, v snahe

Obr. 2.5: Odchod Slovanov z Karpatskej kotliny po valaskej okupácii a ich návrat pod Dunaj v 6. storočí. Autor obrázku: Blažena Ovsená.

uchrániť si slobodu a vyhnúť sa porobe, radšej sa odsťahovali z pravlasti na sever za Karpaty, do lesov k prameňu rieky Visly.

Slovania veľmi milovali slobodu. Bola pre nich nesmierne dôležitá. Na nej, v podstate, bola založená ich spoločenská organizácia.

Tieto tvrdenia o slobode a bývaní pri riekach a lesoch potvrdzuje napríklad východorímsky (byzantský) cisár Maurikios, ktorý vládol v rokoch 582 – 602 a ktorý bojoval proti Slovanom, Avarom a iným národom.

> DEJINY SLOVENSKÉHO JAZYKA III, TEXTY [2], str. 14, *Maurikios*, (koniec VI. storočia), (upravujeme *slovanský* na *slovänský*): „Slovänské a antské národy majú rovnaký spôsob života a rovnaké mravy. Sú **slobodné**, **nijako sa nedajú prehovoriť, aby otročili alebo boli poddané**; najmä vo svojej vlastnej zemi sú početné a vytrvalé, znášajúc ľahko horúčosť i zimu i dážď i nahotu i nedostatok potravín. . . .
>
> [Slovänské a antské národy] bývajú v **lesoch, pri riekach, močiaroch a neprístupných jazerách** a robia si

mnohé východy pri svojich príbytkoch pre nebezpečenstvo, ktoré ich, ako je prirodzené, obkolesuje.“

2.4.2 Kto boli Vlachovia?

Otázkou zostáva, kto boli Vlachovia spomínaní v Nestorovej kronike.

Sú tri teórie.

Pôvodne to meno niesli Kelti (porovnajte pomenovanie *Vlach* s pomenovaním *Belg*-ičan alebo *Welš*-an). Kelti sa začali rozširovať zo svojej pravlasti niekde nad západnými Alpami okolo roku 1500 pred n.l.. Ich mohutná expanzia dorazila aj na Slovensko zhruba niekedy v 4. stor. pred n.l.. Možno to boli Kelti, kto vytlačil Slovanov z Karpatskej kotliny na sever tak, aby ich kronikári v 1. storočí nachádzali rozšírených nad Tatrami až po zátoku Baltského mora. Časom Keltov z veľkej miery pohltila rozpínajúca sa Rímska ríša a oni sa romanizovali. Ich meno Vlasi sa potom u nás stalo synonymom pre všetkých Rimanov. V maďarčine sa Talian (Riman) nazýva *Olasz*, Rumun (Vlach) je zase *Oláh*. Keď teda poznáme Cigánov olaských, nenazývajú sa tak preto, že by spievali o láske, ako sa nám to vtipne snažil nahovoriť jeden náš známy, ale sú to vlastne Cigáni valaskí, rumunskí.

Vlasi teda mohli byť aj Rimania. Tí obsadili Panóniu (dnešné západné Maďarsko) niekedy okolo 1. stor. n.l.. Z nášho územia ich vytlačili Huni (Avari), pravdepodobne s pomocou Slovanov, niekedy v 4. storočí. Huni so Slovanmi prispeli k skorému zániku Západorímskej ríše. Vtedy nastala doba slovanská a celá Východorímska ríša (Byzancia) sa poslovančila. Toto dianie je opísané napríklad v spise *O obrátení Bavorov a Korutáncov*.

> PRAMENE K DEJINÁM SLOVENSKA A SLOVÁKOV II, SLOVENSKO OČAMI CUDZINCOV [16], str. 139, *O obrátení Bavorov a Korutáncov*, (r. 871): „**Za dávnych čias kraje rozprestierajúce sa južne od Dunaja na území Dolnej Panónie, ako aj ďalšie okolité krajiny patrili Rimanom, ktorí tu vybudovali mestá a opevnenia na svoju obranu a veľa ďalších stavieb, ktoré až doposiaľ možno vidieť.**[4] Rimania si podrobili Gótov a Gepidov. **Ale po viac ako 377 rokoch od narodenia Pána vyhnali Rimanov, Gótov a Gepidov [dnešné západné Rumunsko]**

[4] Rimania tu boli len od 1. st. n.l., teda nie dlhú dobu.

Huni (Avari) predtým bývajúci na pustatinách severne od Dunaja [asi maďarská Puszta], ktorí sa z týchto miest preplavili cez Dunaj. Zvyšky Gepidov tam však doteraz sídlia. **Po vyhnaní Hunov (Avarov) začali osídľovať rozličné územia v týchto končinách v okolí Dunaja Slovania.** [Ďalej sa opisuje, ako franský cisár Karol Veľký zničil Avarov.] ... [str. 141] **Keď teda cisár Karol zahnal Hunov (Avarov)[,] ... začali sa v krajine, z ktorej boli vyhnaní Huni (Avari) množiť jednak Slovania, jednak Bavori.**"

Niektorí autori považujú Vlachov za Frankov (Francúzov, Keltov, Nemcov). Táto verzia je málo pravdepodobná, aj keď nakoniec tiež možná, pretože Franská ríša pozostávala aj z keltských území (dnešné Francúzsko). Frankovia boli viac-menej Nemci, aj keď ich kresťanský liturgický jazyk bol latinský, teda „vlaský". V tomto prípade by Slovänská zem nebola až taká dávna, pretože **Frankovia začali preberať Slovenskú zem až po Avaroch (8. st.).** Dotierali však už za Samovej ríše (r. 623-658).

2.4.3 O príchode Uhrov do Slovenskej zeme a o Slovenskom písme

V ďalšom texte Nestor píše o Uhroch, ktorí vyhnali Vlachov zo Slovenskej zeme a usadili sa v nej popri Slovenoch, Slovákoch. Píšeme už o Slovenskej zemi a Slovenoch (nie s *ä*, ale s *e*), lebo po rozchode Slovänov zo Slovänskej zeme, zostali v nej žiť Sloveni, predkovia dnešných Slovákov.

Nestor, *Povesť dávnych čias*, (11. – 12. st.), (výraz *Slovieni* nahrádzame výrazom *Slováci*, lebo sa tu hovorí o skutočnostiach po rozchode Slovänov. Národ, ktorý tu zostal, bol predkom Slovákov.): „[Uhri], príduc od východu [z Ázie], vrhli sa cez veľké vrchy [Karpaty], ktoré nazvali *Uhorskými horami*, a začali útočiť na tu žijúcich Vlachov a Slovákov, lebo tu **boli prv Slováci a Vlachovia zaujali Slovenskú zem**. Potom Uhri zahnali Vlachov a postupovali po tej krajine a usadili sa tu medzi Slovákov, pokoriac si ich pod seba. **A od tých čias sa *Slovenská zem* pomenovala *Uhorskou zemou*** a začali Uhri útočiť na Grékov, vyplienili Trákiu i Macedóniu až po Solún i začali útočiť na Moravu [dnešná Morava +

Ak chcete vedieť, ako publikácia pokračuje
a čo všetko v nej nájdete,
určite nie je pre Vás problém
za cenu jedného alebo dvoch obedov
v reštaurácii si knihu objednať

a to na adrese:

Dobrého Internetového Obchodu

www.dio.sk

alebo priamo u vydavateľa

www.ekokonzult.com

Okrem toho, že dostanete peknú publikáciu,
vzdáte tým aj hold práci ľudí,
ktorí nad ňou strávili nemálo času,
aby ju pre Vás mohli pripraviť.